

Vegyestartalmu hetilap. — A megyei közigazgatási bizottság közlönye.

Megjelen: hetenkint egyszer, csütörtökön.

A szerkesztő lakása: Pestvárosánál 6-ik szám alatt.

Előfizetési feltételek: Egész évre . . . . . 6 ft. | Félévre . . . . . 3 ft. | Negyed évre . . . . . 1 ft. 50 kr.

Hirdetések és melléletek — utóbbiak a kincstári illetékekkel együtt 1 ft. 50 kral számítva — minden nyelven fölvételek a kiadóhivatásban. Kérjük az igatási díjakat az igatmányokkal együtt legfőbb szerda reggeli 10 óráig beküldeni, mivel azok különben tekintetbe nem vétethetnek.

Hirdetések díjai: A háromhasos peitisor első hirdetésnél 4 kr., többszörinél 3 kr. Kincstári illeték minden egyes beigtatásért 30 kr.
Kiadóhivatal: Pletz Fer. Pál könyvnyomdája Nagy-Beszkereken, hova az előfizetési pénzek és igatási díjak küldendők.

Nagy-Beszkerek, aug. 15-én. (Képviselő választás.)

Tehát ezen is átestünk, átestünk a nélkül, hogy okunk lenne a bánatra.

Városunk e f. hó 12-én választotta meg képviselőjét.

A két jelölt, Dániel Ernő és Dr. Demkó Pál (mindkettő a szabadelvű párt tagja) állottak mint ellenfelek egymással szemben.

Dániel Ernő, ki már több országgyűlésen át képviselte a bega-szt.-györgyi kerületet, s ki a háznak igen tevékeny és szorgalmas tagja, előadója volt, s kinek tevékeny multjáról legjobban beszélhetnének a ház tárgyalási jegyzőkönyvei. A másik **Dr. Demkó Pál**, városunk tekintélyes és szép készültégű ügyvédje, ki a Deák-párt alatt, a párt részéről sok kitüntetésben részesült azért, hogy minden kellemetlen politikai misztióban ő járt elől, ő törte az utat, ő mondta meg az akkori híres baloldalnak az igazat, a miért mindennel, csak elismeréssel nem találkozott a régi bal-közép részéről, azt igen természetesnek találjuk.

Ezek küzdöttek egymással már hetek óta, a kedélyek izgatottsága mellett a győzelem hol itt, hol ott mutatkozott, míg végre a tegnapi nap megmutatta, hogy ki lett a győztes!

De szóljunk magáról a választásról: Pontban reggeli 8 órákor Kovách Ágoston, e mindenki által tisztelt és szeretett ősz férfi megnyitottak jelentette ki a választást, s felhívta a gyér számmal jelen volt választókat, hogy jelöltek nevezzenek, illetőleg ajánljanak. Ez előtt pedig egy igen sikerült s szépen át gondolt beszéddel magyarázta a választók előtt a mai nap fontosságát. A

tömeg lelkesen megéljenzte a közbeszülésben élő elnököt, ki, ősi magyar szokás szerint, diszmagyarban vezette a választást.

Kilencz órákor pontban kezdetét vette a szavazás; a küldöttség a következő tagokból állott:

Kovách Ágoston, választmányi elnök; Pécz-Popovics Sándor, alelnök; Andrassy Mihály, jegyző. Bizalmi férfiak, a Dániel-párt részéről: Manojlovits Miklós és Stassik Ferencz; a Demkó-párt részéről: Stagelschmidt Pál és Dr. Schwarcz Mihály urak voltak.

Amerika és Budzsák város-rész kezdte meg a szavazást a következő eredménnyel:

- 1/2 10 órákor szavazott:
- Dánielre 68,
- Demkóra . . . . . 34.
- 1/2 11 órákor:
- Dánielre 107,
- Demkóra . . . . . 58.
- 1/2 12 órákor:
- Dánielre 218,
- Demkóra . . . . . 112.
- Délutáni 1 órákor:
- Dánielre 315,
- Demkóra . . . . . 175.
- 1/2 3 órákor:
- Dánielre 342,
- Demkóra . . . . . 180.

Midőn az elnök 2 órákor kijelentette, hogy 3 órákor (mivel a választók igen gyéren jelentkeznek) bezárja a szavazást, a tömeg mindinkább nyugtalanabb lett, kivált a Dániel párt, kik a győzelmet már tisztán látták, zászlókkal és muzsikaszó mellett járták be tömegestől a város főbb utcáit, éltetve a győzelemre vitt képviselőt. — Ezalatt mind

a két párt koczikon hozta a választókat a szavazó urnához. A Demkó-párt látva vereségét, a választási térről, jelöltjét éltetve, példás rendben eltávozott.

Ezután a választók Dániel Ernő jelöltet vállalkra vették, s nagy lelkesedés közt járták be vele zenezővel a piaci tért.

A választás eredményét az elnök következőleg jelentette ki:

Szavazott 1044 összeirt választóból 538 választó. Ebből szavazott Dánielre 350, Demkóra 188.

Dániel Ernő nagy lelkesedés közt átvette a mandátumot, és szép beszéddel köszönte meg a benne helyezett bizalmat. Ezzel a választási aktus be volt fejezve.

Este a választók fáklás-zenét rendeztek t. új képviselőjük tiszteletére, melynél 300 fáklja lobogott, s a piaci tért görög tűz világította meg. A fáklás-zenénél Dr. Stassik Ferencz, szép készültégű fiatal ügyvédünk, tartott szónoklatot, melyre a jelölt a szónoklathoz méltó, szép választ adott.

Igy mult el városunkban, a legszebb rendben, a képviselő-választás.

Az új megválasztott képviselőnek szép tere leend városunk ügyéért sorompóba lépni. Ha ezt tenni fogja, hidje el a képviselő ur, hogy városunk polgárai hálásan fogják velünk együtt kiáltani, hogy: „Éljen Dániel Ernő, városunk képviselője!”

Nagy-Beszkerek, augusztus 15-én.
— Az új keleti viszonyok gazdasági jelentőségéről Ausztria-Magyarországra vonatkozólag írják Bécsből a „Nord. Allg. Ztg.”-nak: A Szerbiával kötött kereskedelmi szerződés épen bezárta azt a közgazdasági gyűrűt, melyet Ausztria-Magyarország a Balkán félsziget körül vonni el van határozva s ma már

azt lehet mondani, hogy csapataink bevonulása után Bosznia és Herzegovinába az egykori európai Törökország jelentékenyebb fele gazdasági befolyásunknak alá van vetve. Hogy ez rövid idő alatt Rumélia és Albánia középebe és az aegaeumi tengerig ki fog terjedni, hogy az új Bulgáriában túlsúlyra fog vergődni, ezen alig kétkedhetni azon feltevés mellett, hogy tudni fogjuk a kereskedelmi tevékenységnek előtűnik megnyitott új és nagy aerját helyesen és észszerűleg kihasználjuk. 8 milliónyi lakos szükségleteinek kielégítését a mi iparunk és kereskedelmünkől fogja venni, különösen, ha a rend és törvényesség megszilárdulván, a földműveléssel foglalkozó lakosság oly vagyoni helyzetbe jut, hogy fogyasztását megfizethesse. Maga a földművelés tetemes lendületet vend e területeken, s így tetemes vagyonkiesériséket fog rövid időn bekövetkezni, mely a gazdasági erőket újja élesíti s a fizetőképességet emelni fogja.

Felhívás a hazai iparosokhoz!

A hazai ipart pártoló és terjesztő egyesület közgyűlése elhatározta, hogy kitűzött céljának minél sikeresebb elérésére Budapesten közvetítő irodát nyit.

Ezen közvetítő iroda f. é. augusztus 1-én kezd meg működését, ideiglenesen a fővárosi iparosok körének helyiségében (IV. kerület [bélváros] a ferencziek bazárában I. emelet.)

Minden hazafinak szívében szilárd azon elhatározás, hogy a hazai ipart pártolása által közvetlen az iparos osztálynak, közvetve az egész haza jólétét előmozdítsa. Az országgyűlés határozottan utasította a kormányt, Budapest főváros közgyűlése meghagyta a tanácsnak, egyes törvényhatóságok, társulatok, egyesületek el vannak határozva, a fölmerülő szükségletek fedezésénél a hazai iparcikkeknél, a mennyiben versenyképesség szempontjából már most lehetséges, minden esetre elősőbbeséget nyújtani, a lelkes sajtó meleg szavakban nyilatkozik, hogy mindannyian családi és egyéni szükségünkreket hazai ipartermelvényeinket teredezük.

E nemcsak elhatározás, a hazai ipar védelmének ezen jeles szándoka nem lehet mulétkony!

Hogy azonban a pártolásra joggal igényt tartó kézmű-iparosokat és gyárosokat felke-

TÁRGYA.

A mi képviselőnk.

(Sacher-Masoch után.)

(Vége.)

Teofila a veszélyes plébánost ezentúl napokint láthatja maga körül, természetesen csak azért, hogy vele az orosz nyelvet gyakorolja. Ujabban kozák fölöltöt és orosz sikkat viselt, melynek arany rojtja kaczerán csüngött alá dús, barna fürteire — mindezt pedig a haza java és férje megválasztásáért tette!

A hálátlan ezért, mihelyt Anielovicz szalonjukba lépett, befogatott és Czerneliczba hajtatott — a plébános meglátogatására, kit azonban soha sem volt szerencsés otthon találhatni. Mulattott is ahelyett ennek feleségével egy egész órán át. Minden nap avval az ürüggyel állított be, hogy Anielovicz ki-vánja magát mint képviselőjelöltet bemutatni és szavazatát kérni.

Mily jó, mily figyelmes volt ellenkezőleg Teofila. Hálátlan férjének a választás előtt programot kelle tartani, miről azonban ez kitanult gonoszságból mit sem akart tudni. Teofila elegans asztalkájánál ülve, szorgalmasan szerkesztette és tanulta be a beszédet — csakis a haza javáért!

A hálátlan a városból pompás gyémántéket hozott volt magával, melyet jóllehet a felesége vett, elég hamislelkűleg mint a plébánosnak szánt ajándékot mutatott meg neki. Ez is csak amolyan kortesfogás volt, hogy a plébános nyomós szavazatát megnyerje.

Anielovicz ugyanaz nap haza jöven, hát látja, felesége mint sétálgat folgyémántozva a tükör előtt.

„Kitől kaptad ezt az ékszeri?” kérdező elbámulva.

„Kamil uralól, nemde pompás, derek egy ember?” mondá az asszony ragyogó arccal.

A plébános egy hangot sem szólt, leült és szomoruan tekintett a földre.

„Mi talált?” kiáltá föl Elisabeth, „te nem örülsz a gyémánton, — úgy nem kellett volna elfogadnom.”

„Nem,” viszonzá a plébános. Rögtön levette és becsomagolva visszaküldötte. „Most látom csak be,” mondá ezen pompás asszonyka, „hogy meg akart vesztegetni szavazatodért.”

„Szavazatomért,” mondá Anielovicz megütözve.

„Hát miért?” rikkant föl a menyecske, vigan hintalódzva férje térdein, ki lelkenek szeplőtlenége által elragadtatva, kebléhez szorítá és csókjaiban fűrészté.

Kamil ur a gyémánt-ék visszaküldése után finomabb módon törekedett Elisabeth elszédíteni, mialatt felesége is szomorú tapasztalatokat tett. Férje távollétét egy napon fölhasználva, Anieloviczot meghívta pártértekezletre.

A pápa e hitben el is jött; nem vette észre, hogy a lengyel hölgy szenvedélyes szrelemre gyulladt föl iránta. — Ezen együgyű ember nem is sejtette, hogy, amint vörös esernyőjét a sarokba helyezi, a belvederi Apolló vagy a mondák hőseivel versenyez szépségben. Pártértekezlet helyett elragadó pontyolában találta Teofilát, ki a duzzadó pamlag szélére, még pedig annak is a csúcsára maga mellé ültette.

Teofila eleinte valóban férje megválasztásáról beszélt. Be akarta bizonyítani az orosz-nak, hogy faja csak a lengyelekkel való testvéries egyesülés vagy ezek fölényének elfogadása közt választhat.

A szép asszony tapasztalt merevség miatt már-már türelmét veszte.

„Csak nem gondolsz arra, hogy magadat megválasztassad,” mondá neki, „mit nyersz vele? Férjem az ősi természre van utalva, rád az élet ezer örömei mosolyognak és vesznek a boldogság mámorával körül.”

Nem urazván őt többé, lengyel szokás szerint tegezete.

A pápa irult-pirult, keze fejével törölgetve homlokát.

„A szerelem jobban boldogít, mint a diosvág,” mondá végre a lengyel hölgy.

„Igazan van,” állítá Anielovicz meg sem indulva, „épen e miatt nem mennék Lembergbe, hanem maradok inkább — a feleségemnél.”

„Szereted a feleségedet?” kérdé a lengyel hölgy.

„Hát már miért nem szeretném?” felelé amaz; egyszer nősülhetünk, akkor is csak mint gyermekek. Fialat lelkek jobban vonzódnak egymáshoz, mert kevésbé önzők. Innen van, hogy a mi házasságaink rendesek, boldogok.

Teofila sohajjal felelt. E nap óta férje megválasztása érdekében még nagyobb tevékenységet fejtett ki; föltette magában, hogy ezt az oroszt minden áron lábainál kell látnia.

Elérkezett a választás napja, kora reggel, még papirtekercsokkal fején halgatta ki Teofila asszony férjét, ki hálókabátjába bújva, egy ládáról szavaltá el programját. Ezután a választásra mentek.

A kerületi hivattól nem messze, hol a szavazás megejtendő volt, lakott egy zsidó csaláros. Ide gyülekeztek a választók. Lengyel módra zsinórozott kabátu bérlők, egy csapat zsidótól kövelve, jöttek kis koczikon; utánuk a parasztok részint sovány gebéiken, részint gyalog mogyorófa-pálczával kezükben. A korcsmánál leszállván, palinkát iddogáltak és hallgatták csenddel a csaplárost, kántort és zugirnokot, kik a különböző pártok érdekében korteskedtek.

A nagy teremben pedig, hol vasárnaponkint a helység fiatalága táncolni szokott, szónokoltak a jelöltek. Legelőször is az orosz jelölt mekegte el prédikációs módon a programját; majd Kamil úr lépett ki a küzdőtérre, kezét mellére téve beszélt, mialatt Teofila háta megett ugyancsak sugott, ha föl talált akadni. A bérlők dörgeledésen éljenekre buzduáltak föl, nagyokat dobbantva lábukkal; mi minden esetre jelentőségteljes volt.

A szavazás közeledék, a választók még tétováznak. Erre egy fiatal asszony nyomul a terembe: Gregorowa Kata. Férje horodenkai paraszt, ki néhány gymnasiális osztályt végzvéen, besoroztatott. Egy kapitulációt kiszolgálván, átvette atyja gazdaságát és meg-nősült. Kata fiatal, takaros egy menyecske volt kifejezésteli arccal; színes gyapjúújára és kék szövetből készült szoknyájára pompásan illettek rá; fejét pedig dús, barna fonadékos haj koronázta.

„... Kit akartok megválasztani?” kérdi Kata nagy tüzzel.

„Hát Kamil urat,” kiáltá egy kolompós bérlő.

„It üldögéltek töprengés és utóljára is urat választatok meg,” folytató hévvel Kata, „épen most hozták hírlül Kolomeából, hogy mindenütt paraszt lett megválasztva, mint 1878-ban; ha van tehát eszetek, ti is ezt tegyétek.”

A parasztok erre fölelni kezdtek és hozzá furakodva csakhamar áhitattal hallgattak.

„Tudjátok-e miért?” kiáltá a bátor, tüzzel pattant menyecske, „mert az urak inkább a maguk, mint a mi érdekeinket mozdítják elő. Az egyik hivatal, a másik meg jobb plébánia után áhitozik. A paraszt, ha az országgyűlésről visszajő, ismét csak paraszt marad; ha ez ott a maga előnyéről beszél is, az a tenmagatok javára is szolgál. — Azt mondják ugyan, a képviselőnek sok mindenfélét kell tudnia, a mit a paraszt nem tudhat; igaz, de a mi benneteket érdekel, senki nála jobban

nem tudja. Mondom tehát, parasztot választatok, még pedig a férjemet, Gregort, mert hát ez is tanult valamit és világot látott ember.”

„Neked persze legjobban kell ismerned őt,” gúnyolódék a csapláros zsidó.

„Nem is ismerheti senki nálam jobban,” viszonzá nyugodtan Kata, „a mondó vagyok, tehát válasszatok meg. Leginkább beválik.” Kinevetették.

„Igazad van, Kata,” mondá Anielovicz, ki közvetlenül utána jött be Elisabeth feleségével, „részeürol rászavazok.”

A választás megkezdődött. Mindenki az urnához toladokott. A választók egymásután leszavaztak.

„Kamil ur van előnyben,” jelenté egy fiatal földbirtokos Teofila asszonynak, „eddig-élé legtöbb szavazata van.”

„Anielovicz ur győz,” sugá közvetlenül ezután a csapláros zsidó Kamil ur fülébe, eddig többsége van.”

A fiatal paraszt-menyecske a választás alatt a terem egyik szegletében egy csomó ügyiraton ült, számlálva a szavazatokat, melyek hangosan jelentettek be, akár hányszor is tévesztette el az összeadást, újból kezdte. Keble hangosan dobogott, szemei égtek.

Minden elcsendesült; — a szavazatokat számlállák össze. A választók feszült figyelemmel állták a választási urnákat és az épületet körül; végre fölállt a császári biztos, föltéven pápaszemét, olvasni kezdett. Mindenki szinte a lélegzetét is visszatartá. „Kijelentem, hogy Horodenka és Obertyu községek képviselőjévé Gregor, horodenkai földművelő, választott meg.”

Kata, hol elpirult, hol elhalványodott. — Könyök tödultak szemébe.

„Jöjj most férjedhez,” mondá neki a plébános, megfogva karjánál. A künnlévők ezalatt a képviselő urat elcsipték és a korcsmába vitték zenezővel. Anielovicz örömmel ment haza feleségével, Kamil ur boszankodva pattant föl szánjára.

Azon napon, melyen a „Sowo” (egy Lembergben megjelenő lap) a tartománygyűlésnek a mező-, legelő- és erdőkérdések felett tartott ülését írta le, a horodenkai választók, kiknek a kántor e számot fölolvasta volt, hálálkodva látogatták meg Kata asszonyt, hogy nekik olyan képviselőt ajánlott.

reshessük, hogy őket megismertetni, illetőleg készítményeiket ajánlani lehessen, mindenekelőtt szükséges tudnunk:

a) kik azon hazai kézmű- és gyáriparosok, a kik jóság, izlés, tartósság és olcsóság tekintetéből méltán ajánlhatók?

b) melyek az általuk készített iparczikkek, mely aron és hol rendelkeznek meg és vásárolhatók?

Felhívjuk ennélfogva a hazai kézmű- és gyáriparosokat, sziveskedjenek az aug. 1-én megnyitandó „Közvetítő irodá”-hoz bérmentve beküldeni:

a) a cégcímeket, az általuk készített iparczikkek tárgy- és árjegyzékét, azon lakhelyet vagy bolthelyiséget, melyben az iparczikkeket megtekinthet, a vásárlásokat eszközölni vagy esetleg megrendeléseket tenni lehessen.

A közvetítő iroda ezen ipar-adatokat készségesen fogja a vevőkkel és megrendelőkkel tudatni.

A beérkező adatok „Hazai iparczikkek” cím alatt sajtó útján is közzé fogják tenni. Ha a kézmű- és gyáriparosok áru-mintákat küldenek, azok czélszerű helyen (bolli kirakatokban) közszemlére kitételnek.

A levelezések „A hazai ipart pártoló és terjesztő egyesület közvetítő irodája, IV. Ferenczyk bazára, I. emelet” címmel történnek — bérmentve. Az áru-minták ugyanoda küldendők.

A hivatalos idő egyelőre naponként reggel 8—12 óra között leendő, a midőn bármilyen fölvilágosítással egész készséggel szolgálunk.

Budapest, 1878. évi július 22-én.

A hazai ipart pártoló és terjesztő egyesület közvetítő irodája.

Hogyan biztosíthatjuk leginkább a gazdasági mellék-iparágak jövőjét hazánkban.

Ha a már több ízben hangoztatott ama kimondást vesszük fontolóra, mely szerint „Magyarország, tekintve minden viszonyát, Amerikával megegyezik, önkénytelenül azon kérdés támad: miért nem tudjuk mi is karölteni a termelést a gyártással? miként Amerika egyesítette földmívelését a gyáriparral. Egyesítette, mert tudja, hogy a nyerterménynek gyártmányá válna atalakításával földjének jóvédelmét legalább is kétszeresére fokozhatja.

Ebben találjuk meg mi is az utat, amelyen haladunk kell. Ugyanis: ha nyers terményeinket a concurrentia folytán nem tudjuk kedvezően elárulni, legyünk részben magunk a fogyasztók; — a mennyiben azokat, gyártmányá alakítván, magunk hozzuk a forgalomba; szóval: ne legyünk csak őstermelők, hanem egy személyben iparosok, kereskedők is. Iparosokká azonban csak akkor válhatunk, ha a nyers terményeknek atalakítását czélzó szakismeretet és a gyakorlati miveleteket magunkévá tettük.

Vannak iparágak, melyek természetüknél fogva a gazdasággal szoros kapcsolatban állanak, a melyeket, hogy a gazdasági közérdekek jobban fölkarolják, kívánatos volna.

Ez okból gazdasági intézeteinket a „gazdasági mellék-iparágak” elő is adtuk; de az eddig követett mód koránt sincs hivatva a kitűzött czél elérésére. Mert a tanulmány részét csak az elmélettel ismerkedik meg, a praxist pedig csak akkor látja — futólag, ha valamely gyárat meglátogatunk; talán meg is néz mindent, de az így szerzett eredmény roppant gyorsan elszáll és nincs azzal a hatással, hogy valakivel a gazdasági mellék-iparági foglalkozást annyira megkedveltesse, hogy majdan gazdálkodása mellett az egyiket vagy a másikat életbe léptesse.

Az iparágaknak megkedveltetését s idővel azok fölkarolását — szerény nézetem szerint — csak az által velem elérhetőnek, ha gazdasági intézeteinket úgy az elméletre, mint a gyakorlatra egyaránt fordítunk gondot, ugyanarra, hogy a fiatal ember az intézetet elhagyván, valamely iparágban megindítására önállóan is képesítve érezze magát.

Az előadottak nyomán kívánatos és szükséges, hogy gazdasági tanintézetek technológiai laboratoriumok rendeztesenek be olyképen, hogy azokban a gyártás egész idejénél alatt a gazdát közelebbről érdeklő iparágak oktatásán — nemcsak demonstratióképp — üzemtesenek; hogy így a fiatal ember, a demonstratiótól kívül, más szabad óráiban is figyelemmel kísérhesse és magáévá tehesse a kellő miveleteket.

Minthogy pedig hazánkban eddig oly intézet nincs, a melyen szakavatott „szeszgyártó” növéltehetnék, kívánatos volna a laboratoriumnak berendezésével egy „gazdasági iparosztályt” — hasonlóan mint Mödlingben a „Brauerschule” — az intézettel egybekapcsolni.

A készülékek nyers anyagát, takarékosan szempontjából, a hol lehet, fa képezze, hogy ezzel egyuttal azt is meg lehessen mutatni, miszerint egyik vagy másik ipar berendezése kevéssel is megtehető.

Ajánljuk ez eszmét megfontolás és felkarolás végett mindazoknak, kiknek iparunk emelése szívükön fekszik; első sorban a kereskedelmi és iparkamaráknak, városunk t. hatóságának, a sajtónak, országos törvényhozásunk és kormányunk t. tagjainak, szóval mindazoknak, kiknek akár közvetve, akár közvetlenül befolyásuk van üdvös intézkedések megtétele és hasznos újítások életbevitelése körül.

S. r.

Tömörüljünk.

Csak olyan dolgot irnánk le, melyet úgy is mindenki tud, ha az élelmi-szerek napról-napra emelkedő drágaságáról akarnánk értekezni.

Érzi ezt a csapást mindenki, legjobban pedig a hivatalnok-osztály, melynek meghatározott jövedelme nem bírja meg a kiadások ama többletét, melyet egyik-másik élelmi cikk aránytalan megrágulása az ő háztartásában okoz.

Sokat segíthet e tekintetben a józan, takarékos életmód, de a takarékoságnak is megvan a maga természetes határa, melyen túl vagy rut társadalmi betegség, vagy nyomorúsággá fajul, melyeknek mindegyike ellenkezik a társadalom végzettségével.

Az új kor, mely az erkölcsösségekben, aszociációban találja a haladás és boldogulás egyik legbiztosabb eszközét, e téren is kell, hogy összetartsa, egyértelmű eljárásra ösztönözzön bennünket.

Minden nagyobb városban lévő hivatalnok-osztály egy kis összetartással, mindennapi életérdekeinek egyértelmű figyelembevételével, könnyen eszközölhetné azt, hogy a mindennapi életszükségeket jelentékenyen olcsóbb áron szerezhetné be, mint amely áron azokat jelenleg kapja; ha fogyasztási egyelet alakítana, mely a kérdésszerű cikkeket nagyban vásárolván be, az ily módon elérhető nyereséget (azon nehány százalék leszámlításával), melybe a kezelési költségek kerülnének) az egyelet tagjainak juttatná.

Ilyen fogyasztási egyeletnek többféle hasznai lehetnének.

Igy mindenekelőtt a tagok az árucikkék jósága, az ár olcsósága és bizonyos tekintetben állandósága, valamint az igaz mérték iránt biztosítva lennének. Vegyük csak p. a legnépszerűbb élelmi cikkeket, a húst, melyet a szegény hivatalnokok városunkban sokszor igen rossz minőségben, drágán és példátlanul rossz mértékben kénytelenek vásárolni. Nyílt titok, hogy mérszázalékosan kevés kivétellel oly hevenyészve mérik ki a húst, hogy abból minden kilónál legalább 8—10 dekagramm hiányzik, s ha az ember megmagyarazza nekik, hogy ha nem szabad a hus árából egy krajczárnak se hiányoznia, ugy a mértékűl sem szabad mindennap annyi megannyi dekagrammot elvenniük s illetőleg annyival kevesebbet adniuk — legfeljebb az ember szemébe nevetnek, hogy lehet olyan naiv, hogy igaz pénzéért igaz mértékűt bátorodik követelni, mert jól tudják, hogy e tekintetben rendőrségünköl nincs mit tartaniok. Látnak csak, hogy azok az általok megkoppasztott vevők tudnak magukon másikat is segíteni, mindjárt emberséget tanulának.

Egy további haszna lenne az ilyen egyeletnek, hogy annak tagjai elszájtának a helyes fogyasztási módokról és a közpénzben való vásárlást, mert az egyelet boljában vagy raktárában csak azonnali fizetés s illetőleg a közpénzt képviselő, mert közpénzen vett jegyekről lehetne vásárolni, vagy legfeljebb egy hónapra terjedő hitelre.

Végre több, mint bizonyos, hogy akadnának különféle iparosok és kereskedők, kik az egyelet tagjainak egyéb készítményeket és árukat is szivesen néhány százalékkal olcsóbban adnának és a biztos vevőket és fizetőket megbecsülni tanulának.

Igen, de összetartás kell ám ilyesmire, ez pedig nincs!

Oroszosan.

A háromnek titkai nincsenek jobban elfedve a gyaurok előtt, mint Oroszország társadalmi élete. E végtelen nagy birodalom, melynek határait nem ismeri sem a czár, sem a pétervári földrajzi intézet, mely a népek tarka tömkelegét öleli magába, annyi eredetiséggel rendelkezik, a mennyi elég lenne az egész művelt világnak. Az utazók csak felületesen irnak az orosz specialitásairól, regényíróik nem nyúlnak be a nép életébe, hogy megismertessék a sajátságos világot; Bedecker pedig épen nem akadt meg, aki bebarangolja a kék menyét laktá sivatagokat, hegyleket, völgyeket.

Egyes dolgokból azonban már lehet következtetni az orosz társadalmi életre. Sok került az utóbbi éveköl is, különösen Sassulits Vjera feyyerének eldördülte óta, ami új világításban tünteti fel a Rurikok jögóra alatt élő népeket.

Mi most egyellen vonással az igazságszolgáltatást akarjuk megismertetni. — Nem Pétervárról, Moszkvából, Kiewből vesszük történetünket, mert ott már a bevándorolt németek, melynek „ubi bene ibi patria” és más fajok, de különösen a miatt, hogy sok a kereskedő, civilizálódottak az emberek valamennyire és legfeljebb is azt teszik, hogy a törvényszék által felmentett rendőrség várja kocsijával, hogy a szabadság, Szerbiába szállítsa. Szólunk egy esetröl, mely ott történt a „kis oroszok” között.

Ebben a tartományban, t. i. Kis-Oroszországban sok e vagyonos ember. A ki közülök születésre nézve is kiválik, az mindegyik egy-egy kis czár.

Pavlov Pavlovits azok közé tartozik, akik nagyon sok vagyont örökölték és még többet szereztek. Kereskedő volt az atyja; ő se vitte feljebb. A párisi Sipler & Pongor céggel is egyenes összeköttetésben állott. Lakott pedig Erdotz nevű faluban, jobban mondva annak a végén egy gyönyörű dombon.

Nincs olyan európai kényelem, ami Pavlov Pavlovitsnál fel ne lett volna található. A derek úr nem élt tréberrel, hanem curageauval, piperinnel, chartreussal, benedictinrel és nem kőkenyéből fejtette a bort, hanem élvezte a

Lafittet, rajnai borokat, madeirait, xeresit, cyprusit és mindenek felett a champagneit. Lakosztálya úgy volt berendezve, hogy megirigyelheti vala az ezer egy éj bármely hűse. Termeiben puha perzsa szőnyegnek elnyomak a szerelmi sohajt; kínai vázák díszíték a szobák sarkait; török sopák, amerikai kerevetek s a comfort minden igényeit kielégítő butorok voltak szobáiban.

Titkos kárpit ajtókon illatos, viráglehelletöl nehéz szobákba lehetett jutni, melyek közepén arany halak fürgekedtek a kristálytiszta szökőkút gyöngyözöl vízében. Ezreke kerölö menyezettek, nyugágyak, illatszerek mutatták, hogy e helyeken jól szokott mulatni a ház ura, midőn a vadbörökét eladta.

Természetes dolog, hogy paradicsomával nem dicsekedett Pavlov Pavlovits, mert könnyen fölébe mehetett volna Tscsukoff herczegnek. Abból pedig az a baj származhatott volna, hogy simpliciter megfosztotta volna birtokától. Hátha még azt is megtudta volna a vidék kis királya, hogy Pavlov Pavlovitsnak nincs felesége, hanem háremet tart.

Pedig úgy volt valósággal. A millionárius kereskedő jártában-kelében összeszedett egy tucat „feleséget” s azokkal élvezte a siralom völgyének kábító gyönyöreit. Mikor megelégelte őket, visszaszállította azon tájakra, ahonnan elvitte, gazdagokká tette s kieserelte másokkal.

Mily rettenetes bün az: egy orthodox oroszoknak — háremet tartani s így a földön anticiálni a túlvilági örömeket. Ha megtudná Tscsukoff herczeg!

És hát megtudta. Borzasztó állapot. A herczeg gyermekkorában a jámbor orosz szerzetesek között nevelkedett és mikor három esztendőig katona volt, akkor is egy regiments-pópa volt oldalánál, nehogy eltérjen lelke az istentöl s a czártól!

Valaki besugta neki, hogy furcsa dolgot látott egyszer, mikor bátorsága volt éjjel belesni Pavlov Pavlovits fölülöl világitott szobáiba. Tizenkét angyali szépségű szüz tánczolta körül Pavlovitsot, ki közepén bort ivott, hosszunyaku poharakból; egyszer-mászor egy-egy angyal is nagyot ürte a poharakon, kiket aztán a jó Pavlovits megcsipett, ahol épen ért.

Harmincz katonájával rontott egy éjjel Tscsukoff herczeg Pavlovits paradicsomára. A ház ura nem védhette magát azon egyszerű okból sem, mert részeg volt, mint a csap.

A herczeg elfoglalta a kastélyt és fel-fürkészelt mindent. Amuletjeitök kapkodott, hogy kísértetbe ne essék, mikor azokat a villogó szemű leányokat, azzal a kínálkozó kényellemmel megpillantotta.

De hideg maradt, mint a jég.

Lefeküdt egy asztalra; körbe állítottá a katonaságot és megmagyarazta nekik, milyen borzasztó vételt követett el az a gyalázatos Pavlovits. Így megbántani az istent s a minden oroszok czárját! És ki tette? Egy kereskedő? Ez boszút kíván.

Másnap reggel a szigorú erkölcsű Tscsukoff herczeg kivitette a lakásból Pavlovitsot; megkötöztette. Aztán leütötte fejét és elásta, betapostatta.

Az erkölcselenség, vallástalanság meg volt hozulva.

Ő pedig elfoglalta Pavlovits paradicsomát és még az éjjel ott borozott, ott hált. És el sem is ment onnét, míg a drága italokból, a leányok szépségéből tartott. Hanem akkor egyenesen a pokolba ment, mert férfi korának delén eleröltenedve meghalt.

Ilyen Oroszországban az igazságszolgáltatás. „M. J.”

Tarka levelek.

IX.

N.-Beckerek, 1878. aug. 12.

Kedves urambátyám!

Kipp-kopp. Tescsik! Én volnék, kérem. „Servus, hozott az ég...” Isten velünk, kedves urambátyám, szedem is a sátorfát, de előbb hadd rázom ki a tarisznyát.

Tehát átestünk rajta. Méltán örülhet tek. Dániel Ernöl, nemes városunk imár országgyűlési képviselője az áradozott szeretetteljes érdeklődésnek, mindazáltal a volt ellenfel tek. Demköl Pál ügyvéd úr is bizvást megnyugodhat; oly bukás mindig dicőség. — De hat nyertünk mindnyájan; szabadelvöl párti öly követünk vagyunk, ki kivált a városra nézve mondott program-ígéretét annál is inkább fogja valósítani, minél inkább tapasztalta olyatén megválasztásában a honfui bizodalmat, mely inkább ígéretei bevalhatásán alapulva, mellette oly isopanszavazattöbbségben nyilatkozott.

Ugyancsak élénk volt, kedves urambátyám, a választási nap. Sátoros ünnepe az alkotmányos életnek: a követválasztás. A főter kivált folyton hullámozott, képét adá az örömevgyületnek. Itt a Dániel-párt zászlölö mennek, ott Demköl-pártöl, szöl a banda, — se baj, bár most ki venné számba a harsogó banda mellett, ott lelkesedik a duda is, teli a levegöl a jelöl — éljenzésekkel, — majd ide-oda vonulnak a zászlók, örömiadás fogadja a párti szavazókat, — már ennek ennyi vótuma van, így állnak, — előre tudtam, hogy Dániel lesz, — majd elvállik, nono... — vonul a Dánielista zászlómenet erre Gyüröl brate felé, — soh' sem volt több öly napja ama polgártársnak, ki ugyancsak verdesi bokáit...

Érdekes volt a pártelek sürgölöléseit látni, bár eleinte azonnal jóval felülzökken a Dánielista vótuma, mindazáltal rajta volt az igyekezet, hogy a többség minél nagyobb legyen. Robognak a fogatok a választókért, —

öntudatos komolysággal ül hintón a két batya, mintha ez szokott módja volna...

Katonaság is volt ugyan kiállítva, mint szoktak mondani „minden eshetőségre”, de ily választás lefolyásánál az inkább diszörög, néma részvéte a katonai hatalomnak a polgári alkotmányos jog gyakorlatában, annál inkább feltüntetve, hogy — a mi különben is — az alkotmány öre; mit a polgárság vótuma törvény szerint határoz, annak akadályozhatott esetén kéndél van a törvény szavának szabad utat, érvényt szerezni.

„Éljen”, mondja egyik polgártárs a másikkal, hosszú „éljen” hangoztat s ugyancsak hosszú híz a butykosból...

Szép képet nyújtott a szeretve tisztelt követöl tiszteletere rendezett fáklás zene is. Fenn magasán szállongott a fáklák füstje, mint a templom tömjöne, — egyszerre, többször, im görögöl, — a diadalmas zászlók hajlongtak, hangzott az „éljen”, — egy érzelemben immár az egész város, mely akkép kiintetett neves követje megválasztásának örömejét ünneplé.

Nem hiába prognosztizáltunk, kedves urambátyám: a választási nap igazán érdekesítő vala.

„Ao jó, Beckerek, stáje to — pokupise sve junake, zapevaju majke, hej”, így iparkodott aközben egy berukkolt ugyancsak hangosan kesergöl pátásöl vigasztalni, míg az arra elmenöl már rendes ruhájöl kolléga, tán hogy megindulását palástolja, annál hamarabb tevé disöröl (?) megjegyzést öly elérékenyedés fölöl. Hát mikor a hegedüs köldüs kezd katonai verseket énekelni, van is hallgatója ünneppal reggelein. „Pévaj od katanak” mondják neki s csak úgy röplöl a garas a kalapba, s hullnak a könyök sok női szemeköl. „Bizony kedves öcsém, csak aztán ne hulljanak mindnyájunk könyei a mozgósítás indoka Bosznia miatt...”

Már az igaz, hogy nagy fába vágtuk a fejszét Boszniaival s alkalmasint nem is lehet ilt s pedig ideiglenesen megállapodunk. De hát, kedves urambátyám, a világ sora: küzdés s az is bizonyos, miként kulturális missziójához képest hiven eljárva töli be hazánk gondviselés hivatását a népek milliói között.

Igaz, van elég tennivalöl ide haza is, de mennyi berendezés kell mint imáron kibékült régi hazasármak, ám ha a viszonyok olyanok, hogy tennünk kell másüt is. „Unam faciendum, aliud non omittendum.” (Az egyik tendöl, a másik el nem mulasztandöl.) Nem igen akarja tehát az idök szellemét érteni, a körülmények felfogásának magaslátára emelkedni, ki kislelküen máris önbuktató, czeltévesztett lépésnek siratja a folyamabáni dolgot. A megélhetés: a körülmények szerint allami czélunkhoz képest járni, a körülményeket felhasználni; a körülményeket senki sem teremtheti; fölötök uralkodni: küzdelem. Azért tehát csak bizalom, nemde urambátyám?! Van gondviselés, mely az élet-, nemzetsorsot vezeti s már Petölly mondá, hogy Isten csudája fenállásunk, s ki csak némit tud levonni a történetöl, meggyözölhetet, mikép a gondviselés titkos leghatalmasabb keze amint vezeti saját dicsőségére az emberiséget, úgy az arra törekvöl nemzetet soha el sem hagyja.

„Ugy van, kedves öcsém, csak hit, bizalom!” Hit és haza, vallás és törvény: iker-gyermekek, egyformán szentek a hívöl előtt. A hívöl meg van gyözölde egy fensöbb rend-, vezetésöl s minden idöben mint hívöl és hazafi megteszi kötelességét, tudva, hogy a faradozásnak, az erénynek mindig meg van a maga értéke.

Havi Boldog Asszonyra mentek hívölök, mint több más helyeköl is, úgynevezett „Tekia” búcsújárohelyre. Jöl is van, nyilvánuljon a vallásos, az egyházi élet.

Az egyház szenteli meg az életet, felkarolva az embert bölcölöl a sirig, söl azután is.

A hívöl megnyugszik az Isten kifürkészhetlen bölcöl atyai rendelkezésein. „Isten, kit a bölcöl langesze fel nem ér — csak titkon éröl lelke öhajta sejt... Leomlon szemed előtt Dicsöl!” zengi a magyar Horácöl Berzsenyi. A komolyan gondolközöl soha sem is vonta kétségbe, hogy nem a különben legfensögebb adomány az ész — minden nem lehet egyedülöl alapja a dolgok nézletének; az ész előtt, felvilágosítva ezt, mindent ötoleölöl a hit; hamis, mert egyoldalú életfelfogásban végre is kiapadva önmagából, kitör az elégedetlen, kétségbe esik, innen az ijestöl módon szaporodöl, sajnos divatu öngyilkosságok, mint közelebb ilt helyöl is ama rekrutáöl, innen a merénylölök, Hódöl, Nobiling.

Hatni kell tehát utom-üfelen, a világosságot terjeszteni s mi ennek a szabad szöl mellett hathatósabb eszköze, mint a szabad sajtöl?!

Kétszeresen sürgöl feladata a vidéki sajtöl munkálkodásának. A vidéki hírlapiradalomra — csekély nézetem szerint — elodázatlan dolog: minél tágabbra terjedöl rendszeres szölvetkeztöl létesítése. Már csak bátorsággal vettem kedves urambátyám a mi gondos, szakavatott szerkesztölnek ezen ismert eszmére zennel is alázattal figyelemzetni, hát ha jökor mondom. „Jöl telled, s a tek szerk. ur meg is fogja tenni a lehetöl, tudom.”

És ezzel kedves urambátyám, Isten velünk! Ha beköszöntöttem, illik búcsúznom is. „Ne izélj, megharagszom...” Már pedig az úgy van s aligha hamarjában változathatök rajta. „Tán azt hiszed, hogy látogatásod terhemre volt s azt tartod: a ritka vendégét szivesebben látják? Ad primum: az eseményei, mozzanataiban nagyon is tarka élet, még a kevésbbé figyelölnek is kifogyhatlan anyagöl szolgáltat s nos ha te Béla öcsém iparkodtál némi nemüt tollra fogni, már csak azért nem te

az előévi 1,664.384 frtól 1,675.233 frt. 70 krra rugott. Az 1877. évben a kézben levő tartalékok 684.892 ft. 12 krral gyarapodtak s összesen 17,794.212 frt. 25 krt tesznek, ellentétben az 1876 évi 17,109.320 frt. 13 kr. összeggel. A társulat rendelkezésére áll továbbá egy 4,200.000 frtyi alapítvány s az évenkénti díjbevételekből az elemi osztályban 7,500.000 frt. az életbiztosítási osztályban pedig 2,500.000 frt. remélhető. Az 1877. évben 15.729 kárért kifizetett 6,488.909 frt. 80 krral a társulat által fennállása óta kárként kifizetett összeg 122,988.891 frt. A közgyűlés határozata folytán az osztalék minden egyes részvényre 122 frank aranyban lett kiszabva. E számok elegendő bizonyosságot adnak arról, hogy e régi jó hírnévben részesülő társulat, nem-

csak hogy sok ezeknek mindig növekedő bizalma által tiszteltetik, de hogy vezénylete a vállalat érdekeit is szintoly tapintatosan mint eredménydusan kezeli.

A méheket is sözni kell. No hát ezt miféle ánglus találta ki, kérdi tán egyik másik olvasó — pedig hát senki egyéb mint a méhek atyai barátja a tisztos Dzierzon lelkész. Sokáig nézegette ő, hogy mi nek mennek a méhek a trágyalére, vizeletrre és az istálló salétromos falaira, míg végre rájött, hogy a méhek is, ha nem kapnak sőt, úgy természeti ösztönüket követve, felkeresik azt. Meg is próbálta azonnal s tett méhese elé sós vizet, de egy másik talba tiszta vizet is. Erre aztán azt tapasztalta, hogy a sós

víznek sokkal nagyobb keresete volt, mint a másinak. Különösen észlelte, hogy költés idején leginkább szükséglik azt. (Gazd. Népl.)

Gyógyszer a vesztesség ellen. Egy amerikai természetbúvár azt állítja, hogy a vesztett állatok által okozott sebek kiégése gyakran késői, s nem ritkán hiába való kínzás. Szerinte az alanta növény (Inula Henium R.) az, mely a górcsók beálta előtt sikeresen alkalmazható. A növény megszáritott gyökereiből vesztünk 3 lanvit, széjjel morzsoljuk és tejjel felelesztjük.

A hivatalos lap jelenti: Az üszög elhárítása tárgyában az ország gazdaközönységéhez intézett felhi-

vás folytán 112 gazda tett jelentést azon óvszerekre és eljárásokra, melyekkel gazdaságában az üszög fellépését megakadályozza. — A földmivelés-, ipar- és kereskedelemügyi miniszterium ideiglenes vezetésével megbízott magy. kir. miniszteri emittetneknek, eme hazafias készgőkéért elismerő köszönetét nyilváníttja.

A magyar bor kivitele Svajcz piacaira jelentékeny lendületet öltött a lefolyt évrészben. 450000 kilogrammra emelkedett a múlt évi hasonló időrészletben elért 120000 kilogr. ellenében. A kivitel ezen lendületét a vasuti szállítási díjak mérséklésének tulajdonítják s bizonyos, hogy a vasutaknak csak hasznuk lesz abban, ha ezen mérsékelt díjt megtartják.

H I R D E T É S E K.

6277. sz. k. i. 1878.

(120—3.2)

Árverési hirdetés.

Nagy-Becskerek városát illető országos- és heti vásári ügy nemkülönbön kövezeti vámszedői jog három egymás után következő évre és pedig 1879. évi január 1-ső napjától számítandó kezdettel bérbeadandó lévén, ezen célból f. é. **szeptember 1-én** délutáni 4 órakor a város ház tanács kis termében nyilvános árverés fog tartatni. Mindazok, kik ezen jogokat bérbe venni szándékoznak, felhivatnak, miszerint az árverés megtartásának napján és helyén a 10% bánatpénzzel ellátva megjelenjenek, hol szóbeli ajánlataikat megtehetik, az árverés kezdetéig pedig írásbeli ajánlatokat is üyújthatnak be.

Az árverési feltételek az árverés megtartásának napjáig a városi számvevői hivatalnál a hivatalos órák ideje alatt minden nap megtekinthetők.

N.-Becskerek város polgármesteri hivatala 1878. évi július 31-én.

Kulifay Lajos,
polgármester.

6194. sz. k. i. 1878.

Hirdetés.

(121—2.2)

Nagy-Becskerek város hatósága részéről ezennel közhírré tétetik, hogy a városi rendőrség számára 1878/9. évre szükséges ruhaneműk, jelesen:

- 16 darab atilla kék posztóból,
- 30 „ köpeny szürke posztóból (gallér sapkával),
- 30 „ magyar nadrág kék posztóból,
- 14 „ blous kék posztóból,
- 30 „ bő nadrág szürke posztóból,
- 30 „ sipka kék posztóból,
- 30 pár csizma fénymázos bőrből,
- 30 „ fejtelt csizma fénymázos bőrből leendő beszerzése végett f. é. **augusztus 18-án** délután 3 órakor a város ház nagy termében nyilvános árlejtés fog tartatni, melyre a vállalkozni kívánók 10%-nyi bánatpénzzel ellátva meghivatnak.

Az árlejtési feltételek a szokott hivatalos órákban a városi számvevői hivatalnál betekintethetők.

A polgármesteri hivataltól Nagy-Becskereken 1878. évi július 29-én.

Kulifay Lajos,
polgármester.

252. sz. b. v. 1878.

(122—3.1)

II. árverési hirdetés.

A n.-becskereki tek. kir. tszéknek 4802/1876. sz. p. végzése folytán, Iblonczky Jánosnak, Vlaskalin Uros eleni 240 ft. 98 kr. és jár. kielégítése tárgyában mai napra kitűzött árverés sikertelenül foganatosítottván, közhírré tétetik: hogy a lefoglalt ingók és a franyovai községben „Erivaják“ düllőben Vlaskalin Gigu és Türk Vilmos szomszédok közt fekvő 2 hold 900 □-öl überlandialis föld f. é. **szeptember 3-án** d. e. 10 órakor, a pancsovai község házában esetleg becsárón alul is el fog adatni.

Kelt T.-Becsén, 1878. évi augusztus 2-án.

Rankovits István,
kir. bir. végrehajtó.

Ovoda megnyitás.

A nagy-becskereki jótékony nőegylet mint a helyben létező Fröbel-féle gyermekkert fenntartója részéről ezennel közhírré tétetik, hogy a majdnem két hónap óta járványos köhurut (Keuchhusten) terjesztésének meggátálása tekintetéből hatóságilag bezárt

ovodája

(fogházutca, Kellner-féle ház)

most a járvány megszünténél szintén hatósági engedély folytán

f. hó 14-én ismét meg fog nyitattni.

Miről a tisztelt szülők és gyámok oly megjegyzéssel sziveskedjenek tudomást venni, hogy a jelentkező, netán köhécsező vagy beteg kisdetek felvételének megtagadása mellett **csak is a tökéletesen egészséges gyermekek** beiratásánál és felvételénél a vezető óvónő megbízott. Nagy-Becskereken, 1878. évi augusztus 10-én.

A n.-becskereki jótékony nőegylet elnöksége.

(125—1.1)

Szálloda megnyitás.

Van szerencsém a t. közönséggel tudatni, miszerint

„a korona szállodát“

átvettem és augusztus 1-én megnyitottam.

Jó életről és italokról, nemkülönbön kényelmesen berendezett vendégszobákról gondoskodva van.

Tisztelettel

(123—3.1)

Frankl J., vendéglős.

Vendéglő bérbeadás.

1879. évi január 1-től kezdve három egymásutáni évekre a t.-becsei nagyvendéglő haszonbérbe adandó, többi feltételeket megtudni

(128—3.1)

Maletits Jánosnál
T.-Becsén.

Felölös szerkesztő: Ba lás Frigyes.

Főmunkatárs: Dr. Szentkláray Jenő.

Nyomatott a kiadó Pleitz Fer. Pál könyvnyomdájában Nagy-Becskereken.

771. sz. 1878.

(127—1.1)

Árverési hirdetés.

A tör.-kanizsai járás tekint. szolgabíróságának f. hó 12-én 2072. sz. a. kelt meghagyása folytán közhírré tétetik, miszerint Oroszlámos község pénztárának Arnovyevits Uros oroszlámosi lakosnál maradt 319 ft. 17 1/2 kr. pénztári maradvány és jár. behajtása végett f. 1878. évi május 29-én k. i. uton lefoglalt s 330 frtra becsült lovak, kocsik és tehén 1878. évi **augusztus 27-én** d. e. 9 órakor az oroszlámosi község háznál a legelőbbet ígérőnek elárvereztetnek, mire a venni szándékozők ezennel meghivatnak.

Kelt Oroszlámoson, 1878. évi augusztus 13-án.

A község előljárósága.

Cs. kir. szabad. általános biztosító-társaság (Assicurazioni Generali) Triestben.

Negyvenhatodik számadás A az 1877-ik évre az életbiztosítás kivételével valamennyi üzletet átölelve.

Mérlegszámla 1877. december 31-én.

	Osztárk értékben		Osztárk értékben	
	forint	kr	forint	kr
VAGYON.			TARTOZÁS.	
1 A részvényesek biztosított adós levelei		2940000	1 Törzstőke	4200000
2 Városi telkek		3769293 07	2 Az A lezárolás nyereségy tartalékja	697194 68
3 Mezőgazdasági birtokok Olaszországban 6729 hektáryi összes terület		2973023 94	Ugyanaz, B lezárolásnál	778039 02
4 Kölesönök életbiztosítási ivekre	1545472 14		Rendelkezésre álló rendkívüli nyereségy-tartalék	200000
Aktiv életjáradékok és jelzálog által biztosított biztositottak halálakor felveendő tőkék költségei	80115 76	1625587 90	3 Tartalék bejelentett, de december 31-ig még folyóva nem vált káresetekre	
5 Kamatozó jelzálogosított tőkék az osztrák-magyar államban, a zálogosítály kizárásával (alap. szab. 1. rész e betű)		2388944 07	a) tűzbiztosítási ágazatra	506468 12
6 Kamatozó jelzálogosított tőkék fekvőségekre Olaszországban a főüti zálog-osztály kizárásával		483915 73	b) tengeri és szállítási biztosítási ágazatra	163770 51
7 Kölesönök letéteményezett állampapírok, kereskedelmi és ipar-részvényekre		373072 30	c) jégkár elleni biztosítási ágazatra	4032 50
8 Értékpapírok, ipar és kereskedelmi részvények, jegyzék szerint (A melléklet)		3018158 74	d) életbiztosítási ágazatra	168972 51
9 Váltak a tárczában, különféle helyeken fizetendő		1033212 31	4 Jutaléktartalék az A lezárolás még 1877. december 31-én folyó biztosítására	
10 Előlegek a jelzálog-osztály részére		369687 61	a) tűzbiztosításra	1411543 95
11 Mezőgazdasági, december 31-én még eladatlant természetnyei a társulatnak olaszországi birtokairól		149465 90	b) tengeri és szállítási biztosításra	51233 17
12 Különféle bankok és hitelintézeteknél folyó számlában letéteményezett pénzek kamattal		624494 99	5 Jutaléktartalék a B lezárolás még 1877. december 31-én folyó biztosítására	
13 Pénzkészlet a társulat triesti és velencei igazgatósági pénztáraiban		119492 34	a) halálesetre	8110495 27
14 Ugyanaz az ügynökségek pénztáraiban		171896 18	b) a feltétlen életjáradékokra	1464968 98
15 Saldo viszbiztosítók számláiból		278176 07	c) megélesi esetre és elhalasztott járadékokra	4151493 54
16 Saldo a társaság 4199 ügynökségy felgyőlésegy számláiból		1191118 04	6 Osztalék-alap az életbiztosításra nyereségy-osztalékkal	430969 70
17 Orához kötött életbiztosítási jutalékok		704761 14	7 A két életintézetüi osztály vagyona kamat-biztosításra	137065 81
18 Adósok különféle címekért		871484 40	8 Ugyanaz a hivatalnokok nyugdíj-pénztáránál	142628 17
19 Bütörzat az intézet valamennyi irodáiban, czegek, papír és nyomtatványok raktáraiban		118224 52	9 Saldo a végbiztosítók számlájából	189323 93
20 December 31-én érvénybe lépő jutalék-ivek és későbbi években behajtandó jutalékok		23284009 28	10 Saldo az intézet ügynökségeinek számláiból	7454 49
		11466002 86	11 Különféle hitelezők	166390 21
			12 Tartalékalap kétes követelésekkért	80000
			13 Rendes osztalék a részvényesek számára	117600
			14 A két igazgatóságy taniémei	82480
			15 A hivatalnokok alapszabályszerü jutalmazásai	200080
			16 Nyereségy-fölösleg az 1878-ki átvitelhez	13018 84
				1692 44
				1173 44
				23284009 28
			17 Jutalék-ivek és későbbi években behajtandó jutalékok	11466002 96

Triest, 1878. június 24-én.

Az „Assicurazioni Generali“ igazgatósága.

Masino Levi — G. Morpurgo — I. Pesaro Maurogonato — Amb. di S. Ralli.
A főitkár: M. Besso.

Iroda Budapestén:

A cs. kir. sz. Assicurazioni Generali magyarországi főügynöksége.

(126—1.1)

Ellenberger. Krellwitz. Rott.

A legjobb és legolcsóbb TRIEUR-ek

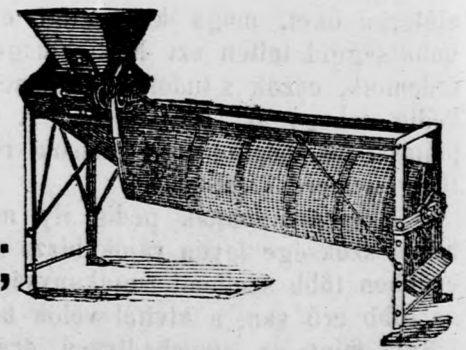

az eredeti

MAYER-féle

bükköny-, konkoly- és zab-osztályozógepek;

kapthatók

DAUN GYÜLA raktárában

NAGY-BECSKEREKEN,

szintugy csakis

eredeti BACKER-féle szelelő rosták.

(108—10.6)